

GAZETA GIEŁDOWA

i LOSOWAN

TYGODNIK FINANSOWO-GIEŁDOWY I GOSPODARCZY

Obroty giełdowe

Rozmiary obrotów na giełdzie warszawskiej od długiego szeregu lat nie odznaczają się nawet skromną wielkością. Ostatnie dane, jakie zostały ogłoszone, dotyczą miesiąca grudnia i wynoszą, jeśli chodzi o papiery wartościowe, sumę zł. 8.266 tys. Transakcje akcjami sięgają kwoty zł. 1.545 tys., po wyłączeniu zaś obrotów akcjami Banku Polskiego, jako właściwie papieru lokacyjnego, nie więcej jak zł. 1.186 tys. Wypada to na jedno zebranie giełdowe mniej więcej zł. 50 tysięcy.

W rzeczy samej, jest to niesłychanie mało. Nie ma chyba w Europie innej giełdy stołecznej wielkiego kraju, gdzieby można było stwierdzić równie nikły rozmiar obrotów. Okazuje się jednak, że może być jeszcze gorzej i że zanik może być zupełny. W miesiący bieżącym bowiem bywały dni, kiedy obroty zwięzły się zaledwie do drobnutkiemu strumyka. W dniu zaś 10 b. m. przestał się on zupełnie sączyć: ceduła tego dnia wykazuje transakcje jedną jedyną akcją — Starachowicami.

Jest to już zjawisko, którego nie podobna zbyć pobieżnym tłumaczeniem, że publiczność „nie interesuje się” rynkiem akcyjnym. Jest to niewątpliwie zjawisko, którego przyczyny tkwią w ukształtowaniu naszego rynku pieniężno-kapitałowego, — ukształtowaniu, które z kolei uwarunkowane jest charakterem naszej koniunktury ogólnogospodarczej.

Nie ulega przecież wątpliwości, że rozwój produkcji i wymiany postępuje w Polsce naprzód, jak o tym zresztą świadczą wyraźnie dane statystyczne, i że tym samym zyski i oszczędności narastają. Zgodnie z tym zwiększają się wkłady w instytucjach finansowych. Suma wkładów łącznie z saldami kredytowymi rachunków bieżących wzrosła w bankowości prywatnej od stycznia do końca listopada r. ub. o 64,2 mil. zł., pomimo dwukrotnego wstrząsu, spowodowanego wypadkami politycznymi w marcu i wrześniu. Wiemy także, że dopływ do kas oszczędności również nie ustaje.

Z drugiej strony, Rząd czyni pewne zabiegi w celu ożywienia wolnego rynku kapitałowe-

go. Nie występuje na nim jako kredytobiorca; nie emituje na nim nowych pożyczek; nie wydaje zezwoleń na emisje listów zastawnych, aby nie wywołać niżki kursów; udziela ulg podatkowych posiadaczom akcji; zezwala na spłacanie dawnych zobowiązań hipotecznych oraz częściowo i podatkowych papierami procentowymi i t. d.

A jednak widzimy, że marazm zastraszający panuje na rynku wszechwładnie. Czemuż to przypisać?

Nie ulega wątpliwości, że zanik roli giełdy można w ostatnich czasach obserwować wszędzie w krajach, gdzie inwestycje publiczne stanowią główny czynnik ożywienia koniunktury. Co więcej, im więcej miejsca inwestycje publiczne zajmują w produkcji kraju, im większych sum państwo używać musi na ich finansowanie, tym

mniej znaczenie posiada giełda w życiu pieniężno-kapitałowym. Klasycznym niejako przykładem tego służy rynek niemiecki.

W tym też kierunku, zdaje się, szukać należy istotnej przyczyny zaniku rynku kapitałowego w Polsce i niemożności, jak dotąd, jego przywrócenia.

Inwestycje publiczne absorbują u nas ogromne stosunkowo fundusze. Dokładnego ich zestawienia liczbowego, jak wiadomo, nie ma, jeśli chodzi nie tylko o inwestycje, dokonywane z funduszy budżetowych państwa i samorządów, ale z funduszy pozabudżetowych, przedsiębiorstw skomercjalizowanych, funduszy publiczno-bankowych i t. d. Przypuszczalnie sumy te sięgają rocznie około 1½ miliarda zł. W prasie ukazały się niedawno informacje pochodzące ze źródeł, zdaje

się, pórzędowych, że łączna kwota wszystkich w ogóle inwestycji w 1939/40 r. sięgać będzie około 1,3 mld. zł.

Tak wielka, jak na nasze stosunki, suma pochodzi częściowo z podatków i opłat, częściowo z pożyczek, zaciąganych na t. zw. sztywnym rynku, po części z kredytów towarowych i innych. Nie podobna oznaczyć, ile funduszy wolnych pozostaje do dyspozycji ludności poza wspomnianymi wyżej sumami; inaczej mówiąc: ile pozostaje funduszy, które mogłyby być użyte bądź do celów gospodarczych, bądź lokacyjnych. Pewną wskazówkę stanowią te dane dotyczące przyrostu wkładów w bankowości prywatnej. Mogą one dać naturalnie tylko niejakie, niezmiernie mgliste wyobrażenie o roli tych sum. Otóż, przyrost właściwych wkładów (bez rachunków bieżących) wyniósł w ciągu 11 miesięcy r. ub. wszystkiego 26 mil. zł. Z faktu tego wolno, zdaje się jednak, wysnuć wniosek o słabym znaczeniu tych funduszy, które pozostają u ludności w wyniku, procesów kapitalizacyjnych i mogłyby być ewentualnie przez nią użyte do zakupów papierów wartościowych.

Sądzić przeto należy, że fundusze, przeznaczone na inwestycje publiczne, są w Polsce w stosunku do ogólnej sumy rozporządzalnych kapitałów tak znaczne, że absorbują je w olbrzymiej części. Obfitość wolnych kapitałów jest w kraju zbyt skromna, ażeby, wobec rozmachu akcji inwestycyjnej, wystarczała do zasilania również papierowego rynku kapitałowego. Stąd małe obroty, stosunkowo niskie kursy i wysokie oprocentowanie oraz niemożność dokonywania nowych emisji.

Stan ten zmienić się może tylko w miarę wzrostu kapitalizacji. Wielka akcja publiczno-inwestycyjna przeszkadzająca, jak dotąd, rozwojowi obrotów papierami wartościowymi stanowi bardzo silny czynnik narastania zysków i oszczędności i zarazem źródło wzmagającej się stopniowo obfitości gotówki. W tym procesie, choć powolnym, ale niezawodnym, upatrywać trzeba drogę wyjścia z dzisiejszej tak niepomyślnej sytuacji obrotów giełdowych.

E. L.

DOM HANDLOWY HERMAN MEYER

Spółka Akcyjna

WARSZAWA, ul. Traugutta Nr. 2

Przedstawicielstwo:

Wspólnoty Interesów, Katowice,

Zjednoczonych Zakładów Górniczo-Hutniczych

»Modrzejów-Hantke«, S. A. i innych firm krajowych i zagranicznych.

Z instytucji kredytu długoterminowego

Poznańskie Ziemstwo Kredytowe
Stan obiegu listów zastawnych w
dniu 31 grudnia 1938 r.

a) 4% złotowe konwersyjne zł.
27.195.950,—

b) 4½% złotowe serii L zł.
65.929.900,—

c) 4½% złotowe w złocie serii K.
zł. 18.661.133,—

Z bankowości

BILANS BANKU POLSKIEGO

z dnia 10 stycznia 1939

W pierwszej dekadzie stycznia zapas złota powiększył się o 0.2 mln. zł. do 445.3 mln. zł., stan pieniędzy zagranicznych i dewiz wzrósł o 0.9 mln. zł. do 18.9 mln. zł.

Suma wykorzystanych kredytów zmniejszyła się o 88.5 mln. zł. do 936.2 mln. zł., przy czym: portfel wekslowy obniżył się o 51.8 mln. zł. do 779.0 mln. zł., portfel zdyskontowanych biletów skarbowych spadł o 19.0 mln. zł. do 62.8 mln. zł., stan pożyczek zabezpieczonych zastawami zmniejszył się o 17.7 mln. zł. do 94.4 mln. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu wzrósł o 15.6 mln. zł. do 43.5 mln. zł.

Pozycje „inne aktywa” i „inne pasywa” — w związku ze sporządzeniem bilansu netto — uległy spadkowi, pierwsza o 24.0 mln. zł. do 201.7 mln. zł., druga zaś o 31.9 mln. zł. do 148.3 mln. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania powiększyły się o 18.5 mln. zł. do 269.6 mln. zł.

Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian — zmniejszył się o 80.9 mln. zł. do 1.325.3 mln. zł.

Pokrycie złotem wynosi 29.79%.

Stopa dyskontowa 4½%, stopa od pożyczek zastawowych 5½%.

Wzrost wkładów w bankowości prywatnej

Inspektorat bankowy Ministerstwa Skarbu ogłasza sprawozdanie o działalności banków prywatnych i domów bankowych w listopadzie ub. r., z którego wynika, iż w miesiącu tym wzrosły wkłady w bankowości prywatnej wszelkich typów i że wzrost ten obejmował wszystkie kategorie wkładów.

Ogólny stan wkładów powiększył się o 6,0 mil. zł. Dopuszczalność wkładów nastąpił we wszystkich instytucjach kredytu krótkoterminowego (w bankach krajowych 4,7 mil. zł., w oddziałach banków zagranicznych 1,1 mil. zł. i w domach bankowych 0,2 mil. zł.).

Wzrost dotyczył zarówno wkładów natychmiast płatnych (2,7 mil. zł.), jak i terminowych (3,3 mil. zł.).

Pozostałości na rachunkach bieżących zwiększyły się o 8,0 mil. zł.

Wzrost wkładów pozwolił bankom na zmniejszenie wykozystania kredytów redyskontowanych w Banku Polskim o 19,1 mil. zł., głównie w grupie banków krajowych (o 18,7 mil. zł.).

Zobowiązania instytucji kredytu krótkoterminowego wobec banków krajowych zmalały o 0,6 mil. zł., wobec zaś banków zagranicznych wzrosły o 1,8 mil. zł.; równocześnie jednak zwiększyły się lokaty w bankach zagranicznych również o 1,8 mil. zł.

W grupie banków krajowych nastąpiło wycofanie lokat z banków krajowych na sumę 2,2 mil. zł. i zwiększenie lokat w bankach zagranicznych o 1,3 mil. zł.; natomiast oddziały banków zagranicznych powiększyły swe lokaty wyłącznie w bankach krajowych o 1,6 mil. zł. Lokaty domów bankowych wzrosły tak w bankach krajowych jak i zagranicznych po 0,5 mil. zł.

Ogólna suma akcji kredytowej uległa nieznaczemu obniżeniu (o 1,4 mil. zł.). Zmniejszenie akcji kredytowej wystąpiło w oddziałach banków zagranicznych (o 2,3 mil. zł.) i w domach bankowych (o 0,2 mil. zł.); w grupie zaś banków krajowych akcja kredytowa wzrosła (o 1,1 mil. zł.).

Ogólny stan rezerw kasowych wzrósł o 0,5 mil. zł., pomimo ich spadku w grupie banków krajowych o 7,7 mil. zł. Na wzrost ogólnego stanu rezerw kasowych wpłynęło zwłaszcza zwiększenie tych rezerw w oddziałach banków zagranicznych (o 7,8 mil. zł.).

Pogotowie kasowe na dzień 1 grudnia 1938 r. wynosiło: dla 57 instytucji łącznie 10,8%, dla prywatnych banków krajowych 7,5%.

Nadwyżka dochodów nad wydatkami wynosiła, za czas od I.I. do I.XII.1938 31,2 mil. zł., w tym 26,8 mil. zł. w prywatnych bankach krajowych.

przywóz — 112,1 mil. zł., nadwyżka więc wywozu nad przywozem wyniosła blisko 10,7 mil. zł.

Z poszczególnych artykułów wzrósł najbardziej eksport zbóż i innych produktów rolniczych, oraz rur żelaznych, koksu i surowki żelaznej. Zmniejszył się wywóz podkładów kolejowych i sliprów, oraz szeregu innych wyrobów przemysłu drzewnego, wywóz gęsi, masła i jaj, wreszcie szyn kolejowych i węgla.

Zwiększył się przywóz owoców południowych, wełny czesanej, tytoniu, maszyn elektrycznych i t. d., kauczuku, kopry i surowców olejarskich. Zmniejszył się przywóz śledzi, bawełny, wełny surowej, futer, skór, rud cynkowych i garbników.

KRONIKA GOSPODARCZA

PERTRAKTACJE HANDLOWE Z ZAGRANICĄ

Miesiąc bieżący jest miesiącem niezwykle ożywionych pertraktacji handlowych rządu Rzeczypospolitej z szeregiem państw zagranicznych.

Dnia 10 stycznia rozpoczęły się na nowo pertraktacje z Czechosłowacją, szczególnie ważne ze względu na uregulowanie stosunków handlowych Zaolzia z jego dotychczasowymi rynkami zbytu w Czechosłowacji. Uzgodnione mają zostać kontyngenty kompensacyjne poszczególnych artykułów, które będą dostarczane przez Zaolzie Czechosłowacji wzajemnie kontyngenty towarów czechosłowackich, nie wyrabianych w Polsce, które będą nabywane przez Polskę. Warto zaznaczyć, że już od 23 grudnia b. r. w stosunkach handlowych czesko - słowacko - polskich obowiązuje zasada clearingu, ustalona w umowie, podpisanej przez oba rządy.

Dnia 12 stycznia wyjechała do Tallina delegacja handlowa polska, mająca za zadanie dokonanie, w porozumieniu z rządem estońskim, rewizji obowiązującej obecnie umowy handlowej polsko - estońskiej, w szczególności ponowne ustalenie, w świetle doświadczeń ubiegłego okresu, wzajemnych kontyngentów eksportowych.

Dnia 16 stycznia wyjechała do Rzymu delegacja handlowa polska. Celem rokowań, jakie prowadzić ona będzie w Rzymie, jest zawarcie nowego polsko-włoskiego układu kontyngentowego, na miejsce tego, który wygasł dnia 31 grudnia ub. r. Trudności przy tych pertraktacjach będą prawdopodobnie znaczne, gdyż bilans handlowy obrotów polsko-włoskich wykazał w r. ub. nadwyżkę na rzecz Polski w wysokości blisko 25 mil. zł. i strona włoska będzie prawdopodobnie dążyła do zmniejszenia naszego salda dodatniego. Trzeba jednak pa-

miętać, że za to w tym samym roku obroty turystyczne Polski z Włochami dały Włochom nadwyżkę blisko 18 mil. zł.

Wreszcie 18 stycznia wyjechała delegacja handlowa Polski do Moskwy dla ostatecznego uzgodnienia i podpisania nowej umowy handlowej, którą w czasie swego grudniowego pobytu w Moskwie, omówił z władzami Z. S. R. R. naczelnik dep. Łychowski. Podług umowy tej obroty handlowe polsko - sowieckie mają być zrównoważone na poziomie około 80 mil. zł. eksportu do importu z Sowieców. Warto zaznaczyć, że w skład delegacji wchodzi przedstawiciel przemysłu prywatnego, jak dyr. Bajer, przedstawiciel naszego przemysłu włókienniczego, inż. T. Zamojski, przedstawiciel naszego przemysłu chemicznego i wice-dyrektor Izby Przemysłowo-Handlowej w Katowicach, p. A. Rójewski.

NADWYŻKA 10,6 MIL. ZŁ. BILANSU HANDLOWEGO W GRUDNIU

Główny Urząd Statystyczny ogłosił właśnie dane o kształtowaniu się naszego handlu zagranicznego w r. 1938. Podług tych danych przywóz wyniósł w tym roku 1.300 mil. zł., wywóz 1.185 mil. zł., saldo ujemne więc 115 mil. zł. Saldo to jest większe o 57 mil. zł. od ujemnego salda bilansu handlowego za r. 1937, ale nadwyżka ta w przeważnej części spowodowana jest przywozem z Niemiec, służącym likwidacji zamrożonych należności polskich w Rzeszy, nie przyczyniła się więc do ubytku dewiz. Należy zaznaczyć, że pasywność bilansu handlowego wykazywała przez cały rok 1938 wyraźną tendencję malejącą. Deficyt wyniósł za I kwartał ub. r. — 58 mil. zł., za II kwartał — 49 mil. zł., za III kwartał — 39 mil. zł., a w IV kwartale uzyskaliśmy już saldo dodatnie w wysokości 31 mil. zł., przyczym nadwyżka wywozu nad przywozem rosła z miesiąca na miesiąc.

W miesiącu grudniu wywóz nasz wyniósł 122,8 mil. zł.,

Bank Gospodarstwa Krajowego o położeniu gospodarczym kraju

Przegląd miesięczny B. G. K. w następujący sposób charakteryzuje sytuację gospodarczą Polski w listopadzie ub. r.:

Miesiąc listopad nie przyniósł poważniejszych zmian w rozwoju produkcji przemysłowej i obrotów gospodarczych Polski. Ogólne rozmiały wytwórczości przemysłowej były nadal wyższe niż przed rokiem. W porównaniu z październikiem obniżyły się nieznacznie wydobycie i zbył węgla, produkcja ropy naftowej, produkcja surowki i stali. Wzrosła wytwórczość walcowni. Eksport wyrobów hutniczych i wywóz węgla były większe niż przed rokiem, eksport przetworów naftowych był o wiele mniejszy głównie wskutek wzrostu zapotrzebowania krajowego.

W dziedzinie przemysłu przetwórczego dobre warunki zbytu i wysoki stan zatrudnienia posiadały fabryki maszynowo - metalowe i przemysł chemiczny, nieco słabsze przemysły drzewny i mineralny. Cukrownictwo pracowało intensywnie. W związku z ukończeniem sezonu zimowego nastąpił spadek uruchomienia fabryk w przemyśle włókienniczym.

Liczba zatrudnionych w przemyśle, jak zwykle w zimie, zaczęła spadać. Stan zarejestrowanych bezrobotnych zwiększył się o kilkadziesiąt tysięcy osób.

Obroty handlowe w miarę zbliżania się okresu Świąt doznały ożywienia, głównie wskutek zaopatrywania swych składów przez kupiectwo. Bilans obrotów towarowych z zagranicą zamknięty został podobnie jak w październiku nadwyżką wywozu przy zwiększonych w listopadzie liczbach tak eksportu jak i importu.

Położenie na rynku pieniężnym naszczonowane było mniejszym nieco zapotrzebowaniem kredytowym oraz zwiększonym przyływem wkładów do instytucji finansowych w związku ze słabszym zatrudnieniem części przemysłu oraz bliskim zakończeniem sezonu budowlanego i intensywnych prac inwestycyjnych. Lżejszy nacisk na rynek kredytowy oraz wzrost wkładów, zaznaczający się zwłaszcza w instytucjach oszczędnościowych, przyczynił się do odciążenia instytucji emisyjnej oraz umożliwił zwiększenie płynnych rezerw banków, przygotowujących się do ulmo rocznego. Wypłacalność przedsiębiorstw przemysłowych i handlu kształtowała się w dalszym ciągu zadowalająco, trudniej natomiast wywiązywało się ze swych zobowiązań rolnictwo, na którego zdolności płatniczej odbijają się niekorzystnie ceny ziemiohodowców.

Jako pomyślne objawy w dziedzinie finansowej podkreślić również należy korzystne wyniki gospodarki budżetowej Państwa w listopadzie oraz zatrzymanie spadku rezerw kruszcowych Banku Polskiego.

JUBILEUSZ PRACY WYDAWNICZEJ

Dr. Jan Piątek

W tych dniach święcił jubileusz dwudziestopięciolecia pożytecznej pracy jeden z najbardziej zasłużonych wydawców polskich dr Jan Piątek dyrektor Książnicy - Atlas.

Książnica - Atlas bowiem, instytut wydawniczy mający dzisiaj za sobą olbrzymi dorobek księgarski, zatrudniający długi szereg współpracowników, mogący się poszczycić zakładami drukarskimi urządzonymi na miarę prawdziwie europejską,

odgrywający w całokształcie naszego życia wydawniczego rolę istotnie przedującą — mieściła się w swych początkach w dwóch małych pokojkach przy ulicy Małeckiego we Lwowie. Od tych dwóch pokojków do dzisiejszej Książnicy - Atlas droga zaiste długa, mozolna, najeżona niejedną trudnością, znaczona ogromnym wysiłkiem, w którym zawsze dr Jan Piątek magna pars fuit.

Książnica - Atlas wyszła bowiem organizacyjnie z jednej z agend Towarzystwa Nauczycieli Szkół Średnich i Wyższych z t. zw. „Administracji Wydawnictw T. N. S. W.”. Dr Jan Piątek jako sekretarz generalny bierze udział w jej pracach (współ z drugim dyrektorem Książnicy - Atlas, p. Antonim Dudrykiem) i na jego też wniosek zostaje powołany oddzielny zarząd, w którym dr Jan Piątek obejmuje funkcję dyrektora handlowego. Chwila ta jest właściwie chwilą narodzin Książnicy - Atlas.

Pod energicznym i mądrym zarządem dr Piątka „Administracja” rozwija się doskonale. W r. 1916 na jego wniosek zostaje zamienione na „Książnicę Polską T. N. S. W.”, spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością,

w r. zaś 1923 na Spółkę Akcyjną „Książnica Polska T. N. S. W.”, i wreszcie po sfuzjowaniu z powstałą w r. 1921 Spółką Akcyjną „Atlas” przemianowana w r. 1924 na „Książnicę-Atlas, Zjednoczone Zakłady kartograficzne i wydawnicze T. N. S. W.”.

Zasadniczy impuls rozwoju „Książnicy” dał oczywiście r. 1918 i wskrzeszenie niepodległej Polski. Działalność Książnicy obejmuje od tego czasu całość ziem polskich. Książnica staje się od tego czasu twórczym ośrodkiem podręcznikarstwa polskiego, jej książki zdobywają zwycięsko szkołę polską, jej wydawnictwa artystyczne i beletrystyczne szerzą na całą Polskę prawdziwą kulturę. Powstała wysiłkiem kilku ludzi, bez niczyjej pomocy, bez żadnych subwencji, subsydjów i t. d., oparta zawsze li tylko o twórczą inicjatywę kilku ludzi — jest Książnica pięknym przykładem o zdrowe podstawy opartej placówki gospodarczej, której działalność jest cennym wkładem zarówno do życia gospodarczego Polski, jak i do jej dorobku kulturalnego.

Dr. Jan Piątek był i jest duszą Książnicy-Atlas.

SPRAWOZDANIE Z GIEŁD ZAGRANICZNYCH

POD ZNAKIEM WIZYTY RZYMSKIEJ

Zgodnie z zasadą ostatnich miesięcy: „polityka nad ekonomią” o nastroju giełd decydowały rozmowy, toczące się w Rzymie. Szanse wizyty premiera Chamberlaina od szeregu tygodni oceniane były jako bardzo słabe. Zaostrożenie, tuż przed wizytą, kampanii antyfrancuskiej przez prasę włoską i niespodziewane, przynajmniej dla oficjalnej polityki francuskiej, poparcie tej kampanii przez pół-oficjalne wydawnictwa niemieckie — nie mogło, rzecz jasna, przyczynić się do optymistycznej oceny szans odwiedziny rzymskich. Przebieg rozmów, a raczej te skąpe informacje, jakie o przebiegu rozmów dotarły do prasy światowej, mogły tylko spowodować pogłębienie pesymizmu. Giełdy światowe przeżyły nowy „smutny tydzień”. Jeśli nie doszło do załamania na wielką skalę, to największą rolę bodaj odegrał tu fakt, że „engagements”, zarówno publiczności, jak i zawodowej spekulacji są niewielkie i że skutek tego nie może powstać „lawina sprzedaży”, powodująca zwykle załamanie.

LONDYN BRONI FUNTA

Na giełdzie londyńskiej zainteresowanie koncentrowało się jeszcze ciągle dokoła wielkich zarządzeń obronnych, omówionych przez „Gazetę Giełdową” w osobnym artykule poprzedniego numeru. Anglicy zasadniczo przychylnie przyjmują postanowienie rządu obrony obecnego kursu funta, ale część kół gospodarczych obawia się, aby techniczne wzmocnienie pozycji funta nie przyćmiło zasadniczej jego, strukturalnej słabości i nie spowodowało opóźnienia

zarządzeń dalszych, zmierzających do usunięcia tej strukturalnej słabości. Chodzi tu przede wszystkim o „export drive”, o podjęcie ofensywy eksportowej brytyjskiej zwłaszcza na rynkach Południowego Wschodu i Ameryki Łacińskiej. Wiadomo, że podjęcia takiej ofensywy domagają się szczególnie koła, zbliżone do Board of Trade, podczas gdy premier Chamberlain i minister Skarbu Simon odnoszą się do tej koncepcji raczej niechętnie.

Niezależnie od tych rozważań na temat kursu funta sytuacja polityczna powodowała ogólne osłabienie obrotów kursów. Pod koniec tygodnia zniżka objęła nawet Gilt-Edged, pożyczki państwowe, których kurs na ogół niemal nie ulega zmianie.

PARYŻ BARDZO SŁABY

O wiele wyraźniej niż w Londynie zarysowała się zniżka na giełdzie paryskiej. Na początku tygodnia, w przededniu wizyty, tak samo jak w jej pierwszy dzień, kursy nie zniżkowały wprawdzie, ale za to obroty były minimalne. Giełda zajmowała się nie transakcjami, a dyskusjami politycznymi. Za to, kiedy z Rzymu nadeszły wiadomości o rozbiciu pertraktacji, nastąpił gwałtowny atak paniki. Dość wskazać, że w ciągu piątku zarówno renty państwowe jak akcje spadły o 3—6%.

Trzeba powiedzieć, że trudno zrozumieć tę zniżkę. Bo przecież — gdyby rozmowy rzymskie doprowadziły do rezultatów (a to mogłoby się dokonać tylko w razie znacznych ustępstw Chamberlaina dla tez włoskich) — to giełda zniżkowałaby jeszcze bardziej. Czyżby ktoś mógł spodziewać się do prawdy, że sama wizyta brytyj-

skich mężów stanu wystarczy, by skłonić Włochy do rezygnacji z ich żądań? Czysto politycznie, i to zagraniczo - politycznie, charakter tej zniżki jest widoczny choćby z faktu, że polityka min. Reynaud jest nadal realizowaną, i że powrót kapitałów do Francji odbywa się w dalszym ciągu.

Trzeba jednak dla usprawiedliwienia giełdy paryskiej, dodać, że i inne giełdy kontynentu europejskiego były nie mniej nerwowe. Panika wręcz panowała w piątek na giełdzie amsterdamskiej. Papier tak pierwszorzędnym jak akcje Royal Dutch stracił na kursie ok. 8 punktów. Inne akcje wykazały tam zniżkę jeszcze dalej idącą — 10 punktów i nawet więcej.

TRUDNOŚCI FINANSOWE RZESZY

Na giełdach niemieckich było w ubiegłym tygodniu bardzo słabo. Dopiero pod koniec tygodnia kursy podniosły się zlekka, zdaje się wskutek interwencji rządu. Na czoło zagadnień niemieckich wysuwa się obecnie znowu sytuacja finansowa Skarbu Państwa.

Jak wiadomo, Rzesza w roku ub. przeszła od systemu finansowania swych wielkich inwestycji państwowych tak zwanymi „Sonderwechslami” do bardziej „klasycznej” gospodarki finansowej. Wydatki państwowe miały być odtąd finansowane przy pomocy emisji 6-miesięcznych bonów skarbowych, które w dzień płatności musiały być spłacone gotówką lub skonsolidowane w formie długoterminowych pożyczek państwowych. System taki wymagał oczywiście dużej pojemności rynku kapitałowego, na długoter-

Niestrudzony w swym bezustannym wysiłku, znakomity znawca swego zawodu — niełatwego — wydawcy polskiego, doskonale obznajmiony ze szkołą polską i jej potrzebami, jest dr. Piątek takim właśnie mądrym i doświadczonym działaczem gospodarczo - kulturalnym, jakich Polsce potrzeba. Zawalony olbrzymią pracą, znajduje jednak dr. Piątek czas i na pracę społeczną: w latach 1931—38 jest prezesem Polskiego Tow. Wydawców Książek; w latach 1932 — 1935 był wiceprezesem Rady Zjednoczenia Organizacji Księgarskich; od r. 1932 do dziś dnia pełni obowiązki przewodniczącego Sekcji Wydawców Podręczników Szkolnych w P. T. W. K.; jest sekretarzem Rady Książki, powstałej w r. 1937 z jego inicjatywy; od r. 1935 jest skarbnikiem w Instytucie Fryderyka Chopina, do którego założycieli należy. Jako przedstawiciel wydawców polskich reprezentował dr. Piątek parokrotnie Polskę na terenie Międzynarodowego Kongresu Wydawców (czerwiec 1936 — Londyn, październik 1937 — Genewa, czerwiec 1938 — Lipsk).

minowe pożyczki państwowe. W roku zeszłym rzeczywiście rynek kapitałowy funkcjonował bez zarzutu, choć może pod wydatnym naciskiem i przyjmował wszystkie kolejne transze pożyczek długoterminowych, emitowanych przez rząd Rzeszy.

Teraz zaszła tu zmiana. Ostatnia transza pożyczkowa, której termin subskrypcji upłynął nie dawno, nie została subskrybowana w pełnej przewidzianej wysokości. Dla osiągnięcia pełnej sumy emisji trzeba było dokonać dodatkowej repartycji pożyczki pomiędzy wielkie banki. Jest to symptom groźny, zwłaszcza jako prognostyk na przyszłość. Nic dziwnego, że w Niemczech krążą trwożne pogłoski na temat zamierzonych jakoby przez rząd Rzeszy nowych zarządzeniach, które miałyby zapewnić skarbowi dodatkowe wpływy. Mówi się o 20-procentowej daninie majątkowej, o konfiskacie części dóbr kościelnych itp. Nie wiadomo, ile w pogłoskach tych jest prawdy. Faktem jednak jest, że, wskutek ścisłej kontroli giełd niemieckich, pogłoski te wywierają, przynajmniej na razie, minimalny wpływ na ruch kursów.

PAPIERY POLSKIE NA GIEŁDACH ZAGRANICZNYCH

Z papierów polskich na giełdzie paryskiej notowano: Huta Bankowa 240 frs. Sonsowieckie Kopalnie Węgla 290 frs. Cynkownie Śląskie 88 frs. Ludwik Spiess i Syn 270 frs. Sosnowieckie Fabryki Rur 164 frs.

W Brukseli notowano: Cynkownie Śląskie 61 frs. Południowo - Polskie Huty Szklane 327,5 frs.

Inicjatywa prywatna w C.O.P.

Jak wiadomo, rząd Rzeczypospolitej, zmierzając planowo do ożywienia działalności gospodarczej, nie tylko państwowej, ale i inicjatywy prywatnej, na terenie Centralnego Okręgu Przemysłowego, udzielił szeregu specjalnych ulg podatkowych dla przedsiębiorstw, powstających na terenie C. O. P. Ulgi te m. i. obejmują zwolnienie odnośnych przedsiębiorstw na przeciąg lat 15 od szeregu podatków, oraz pozwała na odliczanie sumy inwestycji od dochodu podległego opodatkowaniu. Jak się okazuje,

ulgi te przyczyniły się wydatnie do ożywienia działalności inicjatywy prywatnej na terenie C. O. P.

Podług ogłoszonego ostatnio przez Ministerstwo Skarbu wyroku, na terenie C. O. P. powstaje w chwili obecnej około 50 poważnych prywatnych zakładów przemysłowych. Wymieńmy spośród nich zakłady takie, jak nowe fabryki budowane na terenie C. O. P. przez Zakłady H. Cegielski S. A., fabrykę „Gaz i Akumulator w Łańcucie”, Fabrykę Obrabiarek w Rzeszowie, Fabrykę Obuwia

„Leo“ w Mielcu, Fabrykę Materiałów Impregnowanych Krusche i Ender w Baranowie, S. A. „Elabor“ w Sandomierzu i szereg innych.

W chwili obecnej Ministerstwo bada podania o ulgi, złożone przez kierownictwo tych przedsiębiorstw. Nowo założone fabryki korzystać będą z ulg już od 1 stycznia b. r.

Dar firmy Bracia Borkowscy dla Armii

Na dziedzińcu zakładów elektrotechnicznych firmy Bracia Borkowscy przy ulicy Grochowskiej 306, odbyło się w sobotę przekazanie armii czterech karabinów maszynowych.

Karabiny maszynowe, całkowicie wyposażone, a więc, z wózkami, kołami itd. ufundowali pracownicy fabryki oraz

zarząd. W imieniu firmy przemawiał prezes zarządu p. Ferdynand Borkowski, w imieniu pracowników przemówił inż. Tadeusz Todleben, a z robotników zabrał głos Stefan Słubowski. Z ramienia wojska karabiny maszynowe przyjmował płk. Zygmunt Bierowski.

Z WYDAWNICTW „W.I.”

Leży przed nami piękne, barwne wydawnictwo, noszące na okładce te dwie, wydawałoby się, tajemnicze litery, obok numeru porządkowego i daty „Rok 1938, Listopad”. To „Wspólnota Interesów Górniczo - Hutniczych S. A.” w Katowicach wydaje, jakże piękne, swe czasopismo.

Zeszyt, jaki leży przed nami, daje piękny obraz działalności tego największego naszego koncernu górniczo-hutniczego. Artykuł wstępny poświęcony rozbudowie technicznej kopalni koncernu: instalacji pierwszej w Polsce flotacji na kopalni „Dębieńsko” posiada charakter, być może, zbyt specjalnie techniczny, by zainteresować bliżej czytelnika - laika, nie związanego ściśle z przemysłem górniczym. Bardziej szerszy krąg czytelników zainteresuje artykuł o stali „Griffel”, wysoko wartościowej stali zbrojeniowej, wprowadzonej przez Wspólnotę Interesów na rynek polski. Charakter specjalny posiada również obszerna notatka o nowym typie stempla górniczego, opatentowanym przez Wspólnotę. Dwa następne artykuły natomiast zasługują na uwagę każdego, kto tkwi w życiu gospodarczym i pragnie z doświadczeń wielkich, na światową miarę zakrojonych koncernów, wyciągnąć pewne nauki i dla siebie.

Artykuł pierwszy poświęcony jest „Wydawnictwom „Wspólnoty Interesów” w roku 1938”. Tłumaczy on wytyczne, jakimi w swej akcji propagandowej kieruje się Wspólnota i daje obfite ilustracje tych wytycznych.

„Wydawnictwo reklamowe

jest niejako biletom wizytowym przedsiębiorstwa i, jeśli ma spełnić pewną rolę, musi przedstawiać pewne istotne wartości. Od nowoczesnych wydawnictw reklamowych wymaga się przede wszystkim pełnego obiektywizmu w opisywaniu zalet produkowanych artykułów. Wymaga się również, by opracowanie ich było rzeczowe i źródłowe oraz przejrzyste pod względem treści — staranne pod względem szaty zewnętrznej — oto zasadnicze credo kierowników akcji wydawniczej „Wspólnoty”. Credo, dowodzące, że śledzą oni uważnie i inteligentnie nowoczesne prądy w dziedzinie reklamy i propagandy. Jeszcze lepiej dowodzą tego — barwne reprodukcje szeregu ich wydawnictw.

Trudno zgodzić się z autorem artykułu, że okładki, reproduktowane w tym numerze, są skromne. Odnosi się to tylko do kilku, zresztą również bardzo udatnych (n. p. świadomie prosta okładka Spisu Wyrobów Wspólnoty). Inne są, jak

na nasze warunki, luksusowe. Ale też posiadają za to niezwykle wysokie wartości estetyczne i propagandystyczne. Wskażmy na takie okładki jak włoskiej ulotki „Acciaio Batory” 1938 r., lub polskiego katalogu „Szybko - tnąca stal Batory 1938 r.” jak okładka dwumiesięcznika Wspólnoty, lub, niezwykle efektowne a zarazem konkretnie ujęty prospekt giętych z blachy profilów. Każda z tych okładek, to wzór techniki propagandowej. Nie czytaliśmy, oczywiście treści tych ulotek i prospektów, ale, jeśli styl ich podobny jest do stylu, prostego, jasnego, precyzyjnego równocześnie artykułu o blasze białej w tymże numerze dwumiesięcznika, to treść stoi na poziomie równym szacie zewnętrznej. Warto, by wydawnictwami „Wspólnoty” zainteresowali się, właśnie z tego punktu widzenia, technicy reklamowi i propagandowi wielu naszych przedsiębiorstw. Podniosłoby to poważnie poziom tej techniki w Polsce.

PROSZKI
„MIGRENO-NEKOSIN”
Kogutek
ZASTOSOWANIE:
GRYPA, PRZEZIĘBIENIE
BOLE GŁOWY, ZĘBÓW i t.p.
Żądacie oryginalnych proszków ze zn. fabr. „KOGUTEK”
GASECKIEGO
tylko w opakowaniu higienicznym w TOREBKACH

KOMUNIKAT

W związku z wiadomościami, jakie ukazały się w prasie odnośnie sprzedaży Lesienickiej Fabryki Drożdży pod Lwowem, grupa fabryk, która przedsiębiorstwo to nabyła, komunikuje:

1) Dawni właściciele sprzedali drożdżownię w Lesienicach dobrowolnie, bez niczyjego przymusu, dla wywierania którego nie istniały zresztą żadne możliwości;

2) założeniem zawartej transakcji było unieruchomienie drożdżowni w Lesienicach ze względu na konieczność przeprowadzenia koncentracji w przemyśle drożdżowniczym, wyjątkowo przeinwestowanym;

3) dalszym założeniem tejże transakcji była sprawa uruchomienia w zabudowaniach „Lesienic” nowej gałęzi przemysłu, co znalazło wyraz w udzieleniu dotychczasowemu dyrektorowi „Lesienic” opcji na kupno zabudowań i terenów fabrycznych;

4) nowonabywcy prowadzą i nadal prowadzić będą w Lesienicach produkcję drożdży do czasu uruchomienia tam innej produkcji, ważnej dla życia gospodarczego Małopolski. — Tym samym brak jest wszelkich powodów do zaniepokojenia sfer gospodarczych oraz ogółu pracowników, zatrudnionych w Lesienicach.

Proszek od **BOLU GŁOWY**
DLA DOROSŁYCH ZE ZN. FABR.
KOWALSKINA
stosuje się również
PRZY PRZEZIĘBIENIU,
GRYPIE i KATARZE
ZNAK OCHRONNY

Inne, choć analogiczne refleksje nasuwają się przy czytaniu artykułu drugiego, o akcji „Wspólnoty” na targach i wystawach krajowych w r. 1938. „Wspólnota” jest największym naszym koncernem górniczo-hutniczym, o wyrobionych kontaktach handlowych, o faktycznym monopolu na szereg artykułów. Wyroby jej w dużym stopniu przeznaczone są dla wielkich odbiorców, z natury rzeczy nie szukających źródeł zakupu dopiero na targach i wystawach. Ponadto — nie ujawnimy chyba tajemnicy, jeśli powiemy, że zakłady „Wspólnoty” były w r. ub. zawałone zamówieniami, że zamówienia te napływały w dużej ilości, że nie istniała więc jakaś szczególna konieczność wzmoczonej propagandy. Mimo to „Wspólnota” brała udział — i to wybitny udział — we wszystkich niemal imprezach propagandowych, jakie odbyły się na ziemiach polskich. Świadczą o tym znowu fotografie stoisk, obficie zamieszczone jako uzupełnienie artykułu. Stoiska o wysokim poziomie artystycznym i dużej wartości informacyjnej. Kierownictwo „Wspólnoty” rozumie widocznie, że planowa propaganda wyrobów, to praca nie tylko na potrzeby dnia dzisiejszego a, niezwykle ważna, cenna i potrzebna, inwestycja na przyszłość. Znowu — jakże inaczej działa, niestety, wielu praktyków gospodarczych w Polsce.

Warto wziąć do ręki dwumiesięcznik „Wspólnoty”. Warto wziąć nawet wtedy, gdy samemu nie jest się związanym bezpośrednio z przemysłem górniczo-hutniczym.

